

noget saadant kan jeg i og for sig meget vel tænke mig. Jeg vilde ikke anse det for at være nogen forfærdelig stor Ulykke, at vi gave en halv Million ud til Unytte. Jeg kunde derfor ogsaa uden stor Sorg tænke mig, at man kom til en saadan Beslutning. Men da jeg for mit Vedkommende ikke tror, at det er muligt at skabe en blot nogenlunde holdbar Havn paa disse Vilkaar, har jeg heller ikke fundet det rigtigt at stille Forslag derom, og jeg har navnlig ikke ment, at det vilde være rigtigt at tage et saadant Forslag op i første Række. Jeg har ment, at Spørgsmaalet om et yderligere Moleanlæg ved Hirtshals i alt Fald bør komme i anden Række, naar de Anlæg, som nu ere foreslaaede, ere gennemførte. Den Nytte, som et Moleanlæg kan gøre den lokale Fiskerbefolkning, har jo Hirtshals ved den Mole, som allerede findes der. Det er et saadant Moleanlæg, som Befolkningen de to andre Steder endnu sukker efter, og det forekommer mig da utvivlsomt, at de maa have Fortrinet. Men naar disse Anlæg ere gennemførte, og der da maatte være Stemning for, at man skal gøre Forsøget ved Hirtshals, vilde ogsaa jeg for mit Vedkommende kunne sige: Ja, Herregud, Offeret er ikke større, end at vi vel kunne overkomme det. Men jeg tror ganske vist ikke, at denne Sum paa langt nær vil forslaa til at opnaa det, som man tilsigter.

Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) har spurgt mig, om der skal svares Havnepenge i Skagens Havn. Ja, det skal der, efter lignende Regler som de, hvorefter der svares Havnepenge i andre Fiskerihavne. Det samme ærede Medlem har spurgt, hvorledes det staaer med Hensyn til Anskaffelsen af endnu en Damper af samme Art som „Vestkysten“. Jeg har forhandlet derom med min Kollega, Landbrugsministeren, og han har udtalt for mig, at det er hans Agt paa næste Aars Finanslov at stille Forslag om Anskaffelse af endnu en Damper af lignende Art som „Vestkysten“.

Jeg skal derefter gaa over til Spørgsmaalet om Høfdeanlægene, et Spørgsmaal, om hvilket jeg imidlertid maa tilstaa, at det forekommer mig, at det ikke vil være synderlig Nytte til, om jeg fordyber mig meget stærkt deri. Vi have ganske sikkert alle Fornemmelsen af, at dette er et Spørgsmaal, over for hvilket vi staae famlende. Der er vedblivende stor Usikkerhed om, hvorvidt de meget store Summer, som i Aarenes Løb ere udgivne der, ere helt spildte, eller om det kan antages, at

saaledes som Sagen ligger nu, er der dog nogen Udsigt til, at Pengene i Fremtiden maatte vise sig at være udgivne til Nytte. Det vil jeg lade staa hen. Men en Ting staaer for mig som utvivlsom, og det er, at de Høfdeanlæg, her er Tale om, Høfderne paa nordre Limfjords Tange, maa antages at kunne gøre i alt Fald den Nytte, som Anlægget umiddelbart tilsigter. De Erfaringer, som ere gjorte ved Høfdebygningen oppe ved den nordligste Del af den nordre Tange ud for Fladesø, tegne gunstigt i Henseende til Holdbarheden af den Konstruktion, som Vandbygningsvæsenet nu efterhaanden er kommet til. Og hvis den samme Erfaring viser sig at ville holde Stik ogsaa sydefter paa den øvrige Del af den nordre Tange, saaledes at disse Konstruktioner kunne holde sig, ville de utvivlsomt ogsaa gøre den Nytte, som umiddelbart tilsigtes, nemlig at sikre Besejlingen af Thyborøn-Kanalen, og særlig at forhindre den Materialvandring langs Tangen ind i Kanalen, som bevirker en stadig fornyet Opgrunding og gør Sejladsen usikker og uberegnelig. Der er heller ingen Tvivl om, at det, som gøres for at bevare Thyborønkanalen og for at lette dens Besejling, eventuelt i Forbindelse med en Fiskerihavn, som bliver at anlægge bagefter, naar først Indløbet til Kanalen er bedre sikret — der er ingen Tvivl om, at dette vil have en ikke uvæsentlig Betydning for Kutterfiskeriet i Vesterhavet. Langs hele Kysten fra Skagen til Esbjerg er dette det eneste Sted, hvor der med nogenlunde overkommelig Bekostning kan skaffes et Tilholdssted for Kuttere. Ud fra dette Synspunkt, altsaa under Hensyn til Fiskeriets Interesser, forekommer det mig, at der ikke kan være Tvivl om, at Gennemførelsen af denne Foranstaltning er vel begrundet, og at den efter al Sandsynlighed ogsaa vil kunne gøre den tilsigtede Nytte. Men at der i andre Henseender kan være nogen Tvivl dels om, hvor vidt Høfderne navnlig paa den søndre Tange ere holdbare, dels ogsaa om de Ulemper eller den Skade, som Thyborønkanalen medfører for andre Interesser langs Limfjorden, navnlig den østre Del af Limfjorden, er saa stor, at den overvejer de Fordele, som Bevarelsen af Sejlløbet ud til Vesterhavet frembyder, det er et Spørgsmaal, jeg her vil lade staa hen. At der sker nogen Skade, er sikkert. Men det er langt mindre sikkert, om navnlig den Foranstaltning, som fra flere Sider er bragt i Forslag, nemlig Opførelsen af en Dæmning ved Oddesund i Virke-